

РЕШЕНИЕ

№ 1501

гр. София, 08.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,
в публично заседание на 08.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мая Сукнарова

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **3048** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба от Н. А. Н. от [населено място] срещу решение № ППН-01-361/2021 от 18.01.2022 г. на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД). С него на основание чл.38, ал.3 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) жалбата на Н. срещу министъра на вътрешните работи в качеството му на администратор на лични данни е: т.1 обявена за неоснователна в частта ѝ, съдържаща твърдения за неправомерно събиране на лични данни за здравословното състояние на Н., поради недоказаност на твърденията; т.2 в останалата ѝ част жалбата е обявена за основателна за извършено от администратора на лични данни нарушение по чл.45, ал.1, т.3 от ЗЗЛД, изразяващо се в събирането на лични данни, отнасящи се до жалбоподателя във връзка с подадено от него заявление за коригиране на лични данни с рег.№ 229В-227 от 11.11.2020 г., които не са адекватни и релевантни за целите, за които са събрани тези данни; т.3 на основание чл.80, ал.1, т.4 от ЗЗЛД е разпоредено на администратора на лични данни да съобрази операциите по обработване на лични данни с разпоредбите на глава 8 от ЗЗЛД с оглед спазване на принципа на свеждане на данните до минимум, като изрично се предвиди и посочи, че тези правила и процедури не се отнасят до упражняване на права по раздел III от Наредбата за извършване и снемане на полицейска регистрация във вр. с чл.68, ал.6 от ЗМВР; с т.4 от обжалваното решение е определен срок за изпълнение на т.3 от решението. С жалбата са изложени съображения за неправилност на решението на КЗЛД. Иска се

отмяната му.

Ответникът – Комисията за защита на личните данни в представен по делото писмен отговор и в открито съдебно заседание чрез процесуалния си представител юрк. Р. оспорва жалбата. Счита същата за недопустима поради липса на правен интерес в частта ѝ, с която се оспорват т.2, т.3 и т.4 от решението, а в останалата ѝ част – за неоснователна. Моли съда да я остави без разглеждане в недопустимата част и да я отхвърли в частта ѝ, насочена срещу т.1 от оспореното решение. Претендира и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна - министърът на вътрешните работи не се ангажира със становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура не взема участие в производството по делото.

Административен съд – София град, второ отделение, 30-ти състав, намира жалбата в частта ѝ насочена срещу т.2, т.3 и т.4 от решение № ППН-01-361/2021 от 18.01.2022 г. на Комисията за защита на личните данни за процесуално недопустима. В тази част обжалваното решение е в полза на оспорилия го. За последния липсва правен интерес от отмяната на решението в посочените части, с която отмяна биха били накърнени неговите права и законни интереси. В частта ѝ, с която се оспорва т.1 от решение № ППН-01-361/2021 от 18.01.2022 г. на Комисията за защита на личните данни като подадена от надлежна страна, при наличие на правен интерес, срещу подлежащ на обжалване административен акт и в преклузивния срок по чл.38, ал.8 от ЗЗЛД съдът намира жалбата за процесуално допустима, а разгледана по същество за неоснователна.

От данните по делото се установява следното:

Със заявление с рег.№ 229В-227 от 11.11.2020 г. до директора на СДВР, подадено по електронен път, Н. А. Н. е поискал неговите данни като потърпевш по ЗМ № 15148 от 29.07.2019 г. по описа на Пето РУ на СДВР да се променят на заявител. По това заявление са изискани данни от Софийски районен съд по отношение съдимостта на лицето и от информационните фондове на МВР – картотека „Полицейска регистрация” при ГД „НП” по отношение на регистрацията му, както и от УМБАЛ „Св. Марина” ЕАД – В. относно здравословното състояние на Н..

Установено е, че според картотека „Полицейска регистрация” при ГД „НП” Н. Н. няма полицейска регистрация, съгласно справка в СРС, към 20.11.2020 г. същият не е осъждан, а от УМБАЛ „Св. Марина” ЕАД – В. не е представен отговор. Постъпила е справка и от СГП, от която е установено, че на 16.10.2020 г. наказателното производство по пр.пр. № 14000/2019 г. по описа на СГП и ЗМ № 15148/2019 г. по описа на Пето РУ на СДВР е прекратено поради несъставомерност на извършеното деяние по чл.255б, ал.1, т.1 от НК, както и че няма повдигнати обвинения.

С решение № 531005-123 от 30.12.2020 г. на директора на СДВР, искането на Н. е уважено като по отношение на него са предприети мерки за коригиране на лични данни в Интегрираната регионална полицейска справка от потърпевш на заявител по ЗМ № 15148/2019 г. по описа на Пето РУ на СДВР. Решението е издадено от директора на СДВР въз основа на заповед № 8121з-1111 от 08.10.2019 г. на министъра на вътрешните работи, с която са оправомощени длъжностни лица в структурата на МВР, сред които и директорът на СДВР, да се произнасят по искания на субекти на данни. В т.1.6 от тази заповед на посочените длъжностни лица са делегирани правомощията по чл.15, ал.1 от Вътрешните правила за организацията на работа на

МВР по повод постъпили заявления от физически лица във връзка с обработването на техни лични данни в МВР, утвърдени със заповед № 8121з-1110 от 08.10.2019 г. на министъра на вътрешните работи.

Решение № 531005-123 от 30.12.2020 г. на директора на СДВР е обжалвано от Н. пред КЗЛД. С обжалваното в настоящото съдебно производство решение № ППН-01-361/2021 от 18.01.2022 г. на КЗЛД жалбата на Н. срещу министъра на вътрешните работи в качеството му на администратор на лични данни е: 1. обявена за неоснователна в частта ѝ, съдържаща твърдения за неправомерно събиране на лични данни за здравословното състояние на Н., поради недоказаност на твърденията; 2. в останалата ѝ част жалбата е обявена за основателна за извършено от администратора на лични данни нарушение по чл.45, ал.1, т.3 от ЗЗЛД, изразяващо се в събирането на лични данни, отнасящи се до жалбоподателя във връзка с подадено от него заявление за коригиране на лични данни с рег.№ 229В-227 от 11.11.2020 г., които не са адекватни и релевантни за целите, за които са събрани тези данни; 3. във вр. с т.2 и на основание чл.80, ал.1, т.4 от ЗЗЛД е разпоредено на администратора на лични данни да съобрази операциите по обработване на лични данни с разпоредбите на глава 8 от ЗЗЛД и по-конкретно с разпоредбата на чл.45, ал.1, т.3 от закона, като за целта предвиди правила и процедури, които регламентират конкретните действия, които следва да се извършват във връзка с подадени различни видове искания от субекти на данни по глава 8 от ЗЗЛД, вкл. правото на коригиране, с оглед спазване на принципа на свеждане на данните до минимум, като изрично се предвиди и посочи, че тези правила и процедури не се отнасят до упражняване на права по раздел III от Наредбата за извършване и снемане на полицейска регистрация във вр. с чл.68, ал.6 от ЗМВР; 4.определен е срок за изпълнение на т.3 от решението.

За да обоснове този извод, КЗЛД е приела, че при извършване на проверката за наличието на основанията за исканото коригиране на данните е допусната грешка от страна на органа при прилагането на относимите правила, а именно – проверката по заявлението е извършена по реда и при условията на Наредбата за реда за извършване и снемане на полицейска регистрация, а не по реда на ЗЗЛД и Вътрешните правила за организацията на работа на МВР по повод постъпили заявления от физически лица във връзка с обработването на техни лични данни, който бил и законосъобразният ред за коригиране на личните данни, доколкото се касаело до две самостоятелни права – искането за снемане на полицейска регистрация и искането за коригиране на личните данни. Последното било осъществимо по реда на ЗЗЛД и вътрешните правила, регламентиращи работата с лични данни. Събраните от информационните масиви на МВР – картотека „Полицейска регистрация” и „Бюро съдимост” към СРС били неотнормирани към предмета на заявлението, с което органът извършил нарушение на заложените в чл.45, ал.1, т.3 от ЗЗЛД принцип на свеждане на данните до минимум.

Въз основа на този извод Комисията е постановила решението си в частта му по т.2, т.3 и т.4. В тази част, както беше отбелязано, жалбата на Н. Н. срещу решение № 531005-123 от 30.12.2020 г. на директора на СДВР е обявена за основателна, с оглед на което е разпоредено изпълнението на конкретни указания и е определен срок за изпълнение, поради което Н. няма правен интерес от обжалването ѝ.

С т.1 от оспореното решение КЗЛД обаче е обявила жалбата на Н. за неоснователна със съображения, че по преписката не са представени доказателства в подкрепа на твърдението за събрани от администратора на лични данни на данни относно здравословното състояние на Н. от УМБАЛ „Св. Марина” ЕАД – В.. Според

КЗЛД, по преписката се намирали доказателства, че такива данни са изискани, но не и получени (събрани), поради което е приела, че не следва да ангажира отговорността на администратора за неправомерно събиране на лични данни, тъй като същият не разполагал с тях, съответно такива не били събрани във връзка с извършената проверка по повод заявлението за коригиране на лични данни.

При тези данни и след като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 от АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт на всички основания по чл.146 от АПК, съдът приема от правна страна следното:

Оспореното решение е издадено от компетентен административен орган като правомощията на КЗЛД произтичат от разпоредбите на чл.10 и чл.10а от ЗЗЛД, съответно от чл.57 и чл.58 от Регламент (ЕС) 2016/679, вр. чл.38 от ЗЗЛД. Решението е взето с изискуемото по чл.9, ал.3 от ЗЗЛД мнозинство.

Доколкото в приложимия специален закон липсват конкретни изисквания за формата и съдържанието на акта, са спазени предвидените в чл.59 от АПК общи изисквания за форма и съдържание на административния акт. Същият е издаден в изискуемата писмена форма и съдържа задължителните реквизити, регламентирани в ал.2 на чл.59 от АПК, в т.ч. фактическите и правните основания за издаването му, даващи възможност за упражняване на контрол за законосъобразност от съда и гарантиращи правото на защита на жалбоподателя.

При постановяване на оспорения акт не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да съставляват самостоятелно основание за отмяната му. Производството е образувано в съответствие с разпоредбата на чл.38, ал.1 от ЗЗЛД във вр. с чл.26 и сл. от Правилника за дейността на КЗЛД и нейната администрация (ПДКЗЛДНА или Правилника), приет на основание чл.9, ал.2 от ЗЗЛД и обн.ДВ, бр.60/2019 г. За образуваното производство са уведомени подателят на жалбата и министърът на вътрешните работи, който в съответствие с чл.29 от ЗМВР е администратор на лични данни. На 08.09.2021 г. е проведено закрито заседание по реда на чл.38, ал.1 от ПДКЗЛДНА, на което жалбата е приета за редовна и допустима. Насрочено е открито заседание, за което страните са уведомени, като им е указана и възможността за достъп до материалите по преписката. При разглеждане на спора, КЗЛД е изяснила релевантните за случая факти и обстоятелства и е събрала относимите доказателства. Спазени са изискванията за кворум, предвидени в чл.8, ал.6 от Правилника. Решението е прието единодушно и подписано от всички членове на състава, разгледал жалбата в съответствие с чл.9, ал.3 и ал.4 от ЗЗЛД и чл.8, ал.7 от Правилника.

Решението е постановено и при правилно приложение на материалния закон.

Съгласно чл.56, ал.1, изр.1 от ЗЗЛД, субектът на данните има право да поиска администраторът да коригира неточните лични данни, свързани с него. Според ал.3 на чл.56, администраторът коригира или допълва данните по ал.1 или изтрива данните в случаите по ал.2 в срока по чл.53, ал.3. Разпоредбата на чл.53, ал.3 определя, че администраторът отговаря на искането на субекта на данни или го информира писмено за действията, предприети във връзка с неговото искане, в срок до два месеца от получаване на искането. Срокът може да се удължи с още един месец, когато това се налага заради сложността или броя на исканията.

В случая Н. А. Н. е поискал неговите данни като потърпевш по ЗМ № 15148 от 29.07.2019 г. по описа на Пето РУ на СДВР да се променят на заявител. По това заявление са отправени запитвания до СРС – „Бюро съдимост“ относно съдимостта му

и от информационните фондове на МВР – картотека „Полицейска регистрация” при ГД „НП” относно регистрацията му. Поискани са и сведения от УМБАЛ „Св. Марина” ЕАД – В. относно здравословното състояние на Н.. Такива обаче от лечебното заведение не са получени. При това, правилно КЗЛД е приела, че след като изисканите от УМБАЛ „Св. Марина” ЕАД - В. данни относно здравословното състояние на жалбоподателя не били събрани по преписката, не следва да се ангажира и отговорността на администратора на лични данни за извършено нарушение, доколкото не може да се приеме, че такова е извършено.

По изложените съображения жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена. При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 от АПК в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на по 100 лв., определено съгласно чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ. Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд – София град, второ отделение, 30-ти състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на Н. А. Н. срещу т.2, т.3 и т.4 от решение № ППН-01-361/2021 от 18.01.2022 г. на Комисията за защита на личните данни.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. дело № 3048/2022 г. по описа на Административен съд – София град в тази му част.

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на Н. А. Н. от [населено място] срещу решение № ППН-01-361/2021 от 18.01.2022 г. на Комисията за защита на личните данни в останалата му част.

ОСЪЖДА Н. А. Н., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк][жилищен адрес] да заплати на Комисията за защита на личните данни сумата от 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението в прекратителната му част е с характер на определение, поради което подлежи на обжалване с частна жалба в 7-дневен срок от съобщението пред Върховния административен съд на Република България.

Решението в останалата му част подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението пред Върховния административен съд на Република България.

Съдия: